Sportul Magazin

TURNEUL F.I.R.A. ȘI ISTORIA LUI NESCRISĂ

● **Ce ploaie!** Cînd vagonul special cu care călătorea echipa de rugby-juniori a României a ajuns la Roma, era noapte, tîrziu. S-a hotărît, pentru a nu se pierde ore prețioase de somn, jucătorii rămîn pe loc să doarmă pînă a doua zi. Dimineața, cîțiva băieți — care lăsaseră geamurile puțin deschise pentru a intra aerul — se miră de ploaia puternică din cursul nopții: „Ne-a udat pînă și așternuturile". De fapt, ploaia venise... de la oamenii, din personalul stației care, noaptea spălaseră vagonul cu furtunul.

● **Mulțumim ghizilor.** În permanență, lotul echipei noastre a fost întovărășit de doi ghizi: napolitanul Gennaro De Falco și... Marian Papahagi, student român — la filologie — în Roma. Plin de bunăvoință, cu o remarcabilă cultură, cunoscători ai capitalei Italiei, ei au fost excelenți ghizi și prieteni.

● **Așteptă o scrisoare.** Cînd s-a ajuns la hotel, antrenorului N. Pădureanu i-a fost înmînată o scrisoare de la... Ciobănel. Cunoscutul jucător care activează în Franța, scria cald, emoționant, stimulat de faptul că „ai lui" — mai tineri — se aflau atît de aproape. Mulțumea antrenorului care l-a ajutat — mai demult — și pe el să se formeze, dădea unele sfaturi pentru ca ai lui să realizeze ceva deosebit la Roma. Pe cît de frumoasă scrisoarea lui Ciobănel, pe atît de frumos răspunsul juniorilor care — după cum se știe — au cîștigat trofeul.

● **Prietenii de peste... Canalul Mînecii.** S-a locuit la hotelul Civis — într-un cartier studențesc. Aici sînt cazați de obicei pe timpul vacanței elevi și studenți — din diferite țări — ce vin în Italia. De lotul român s-a îndrăgostit un grup de tineri englezi care i-au întovărășit — dus și întors — la meciuri, și erau încîntați cînd li se permitea să poarte bluzele de trening ale echipei noastre. Au fost pe toată durata turneului „motorul"... galeriei românești.

● **Disciplina, ș. a.** Ai noștri au cîștigat a doua oară consecutiv „Cupa sportivității și a disciplinei". Cum? Prin comportare sportivă pe teren, fără a avea jucători eliminați, cu o ținută demnă în hotel, pe stradă, la masă etc. Modele inverse? Membrii altor reprezentative au spart geamuri și chiuvete, la banchet au aruncat ouăle de ciocolată — primite în dar — sfidînd pe organizatori și murdărind eleganta sală. Belgienii, de pildă, au introdus în hotel, în sala marocanilor... un porc viu.

● **Gînduri frumoase...** au trimis, spre țară, antrenorii și jucătorii, de acolo, din Roma — în momentul victoriei și al sărbătoririi ei — către profesorii: Mariana Lucescu, Cornel Munteanu, Nicolae Vizitiu, Dan Dinulescu, Constantin Vasile, Alexandru Ștefu, Traian Doiciu, Ion Stanciu. Ei sînt cei care i-au depistat și format pe majoritatea juniorilor care au cîștigat Trofeul FIRA '72.

● **Unul din onoruri.** La întoarcere, tocmai avea loc o festivitate, la clubul școlar din București. Cu acest prilej sînt lăudați, aplaudați și... prezentați cîțiva din membrii clubului, aflați printre învingătorii de la Roma: C. Scarlat, E. Ștefan, I. Zefirescu, N. Ghiță, D. Moraru, N. Martin.

Modesto FERRARINI

ADIO, HANNA...

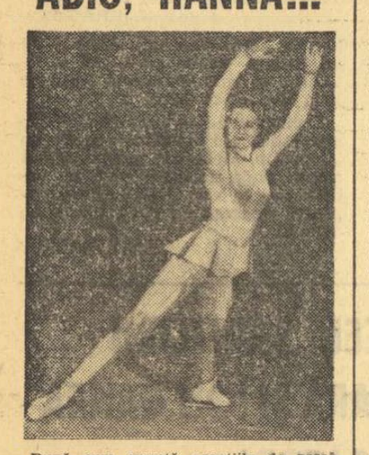

După cum anunță agențiile de presă, în orașul Tours (Franța) și-a găsit moartea într-un tragic accident de automobil una din cele mai cunoscute sportive cehoslovace, cîștigătoare a numeroase titluri și medalii pentru țara sa. Este vorba de Hanna Mașkova, renumită patinatoare, fostă campioană europeană și medaliată cu bronz la Olimpiada din Grenoble a anului 1968. Ea a ocupat acest loc fiind precedată de Peggy Flemings și Gabriele Seyfert. La sfîrșitul aceluiași an, Hanna Mașkova a trecut la profesionism, devenind atît prin măiestria sa desăvîrșită cît și prin deosebita-i frumusețe fizică, una din cele mai apreciate vedete ale revistelor pe gheață. În ultima perioadă, ea era steaua ansamblului „Parisul pe gheață" — cu care efectuase turnee în întreaga lume.

PASĂREA MUNTELUI IMPĂDURIT

Cînd primăvara prinde să topească ultima zăpadă din hotarul pădurilor de munte, o zburătoare puternică, asemănătoare unei păsări de pe blazoanele medievale, săgetează în zbor cu silueta ei întunecată, dinspre văile păzite de stînci, către partea poienilor bătute de soare și mai apropiate de drumul omului

Este timpul cînd vînătorul păstrează încă, proaspete, amintirile sezonului de iarnă; imagini de cîmpie ninsă peste care alunecă parcă, duși de viscol, iepurii porniți la zarva bătăiașilor.

Și dacă acest vînător este cu adevărat un pasionat al sportului său și simte ca toți iubitorii de natură chemarea muntelui, el își va lua din nou arma și cartușiera cu alice de iepure plecînd apoi spre locuri tăinuite ale pădurii de brazi și molizi, în căutarea păsării purtătoare de umbre în penaj, aflată la vremea imperecherii.

Vînătoarea cocoșului de munte, cuprinsă în timpul lunilor aprilie și mai, are faze plăcute de turism alpin prin locuri de obicei nu mult depărtate de cabane, cu plecări tăinuite spre mijloc de noapte și popas la loc dinainte știut, cînd zorii încă nu se văd, doar apropierea le-o arată clipirea pălită a luceafărului. Atunci saltă din adîncuri de cetină, cu sunet de toacă grăbită, glasul cocoșului cu pleoapele aprinse de chemarea firii, pe timpul căruia pasărea nu mai are auz și omul cu arma o poate apropia călcînd prin zăpada înghețată. Dar pînă la locul prielnic tragerii, drumul nu este de loc ușor, vînătorul trebuind să facă popas de cîte ori cocoșul tace și la loc unde nu poate fi văzut, căci pasărea cercetează atent, în răstimpuri, împrejurimile din care așteaptă să apară gălnușa chemată sau un eventual rival. În sfîrșit, după un mers precaut, pe timpul căruia frigul parcă nici nu se mai simte, în fața ochiului obișnuit cu întunericul apare cîte ceva din silueta cîntătoare, prinsă în crengi cu coada rotită evantai și gîtul alungit în chemare. Atunci ridicarea armei nu trebuie să întîrzie ca și focul slobozit în răstimpul dintre două bătăi de inimă. Glasul armei prelungește parcă, prin ecourile singurătății, ultimul glas al cocoșului.. Omul simte din nou în ceafă frigul înălțimilor, dar rămîne locului în așteptarea răbdătoare a primei lumini, cu aparatul fotografic pregătit să amintească o victorie vînătorească deosebită.

Constantin EFRIMESCU

CRONICA SFERTURILOR DE VEAC

...CÎND BUNICII FĂCEAU SPORT

— APRILIE —

1872 ● Ziarul „Presa" din 1 aprilie 1972 menționează că o „inspecțiune" făcută la cazarma batalionului de pompieri (agia), a avut prilej de „admirațiune pentru exercițiile executate în fața înaltilor vizitatori". Astfel, în „sala de scrimă s-au executat (...) evoluțiuni de scrimă între ofițeri și grade de jos", iar „la gimnastică s-au executat sub dirijarea ofițerului instructor, cu multă precisiune, mai multe figuri la aparate. (...) Comandantul acestui corp (este) onor domnul (colonel) Badea Dan, al cărui piept este decorat cu medalia națională de la 1848".

Despre el scria G. Moceanu că „a format pompierii și gimnastica lor", iar prof D. Ionescu afirma că „numai grația puterii și conștiinței de forță ce gimnastica face să nască în fiecare om, pe lîngă avîntul național, putem să ne explicăm memorabilul fapt militar întîmplat în 1848 pe Dealul Spirei".

1897 ● În zilele de 13—15 aprilie 1897 au avut loc la „Velodromul Român, mari alergări de biciclete și tandem, alergări pe jos și concursuri de urcare pe prăjini".

„De un mare interes a fost meciul între d. Dihăescu și Nițulescu pe tandem și d. Lurion (campionul austriac) pe bicicletă. Lumea a urmărit această cursă cu cea mai mare atențiune și cînd d. Lurion a cîștigat pariul, a făcut învingătorului mari ovațiuni". Cine a cumpărat bilete pentru stalurile I și II a fost „transportat gratis de la Capul Podului pînă la Velodrom cu tramcarele Societății Toma Blindu". Tot timpul întrecerilor „au cîntat 2 muzici".

1922 ● „O serie de reușite jocuri de volei au fost ținute duminică 30 aprilie, după-amiază (...). Jocurile finale între Spiru Haret și Cantemir Vodă au fost urmărite cu multă încordare și au fost viu disputate. Liceul Spiru Haret a cîștigat primul joc cu 15 la 14 după mari sforțări. Al doilea joc a fost cîștigat de Liceul Cantemir Vodă cu 15—2, într-un mod remarcabil. Al doilea joc a fost o adevărată luptă, deoarece ambele părți marcaseră 14 puncte La un moment dat însă, cei de la Spiru Haret au învins cu 15 — la 14. Entuziasmul elevilor liceului a fost așa de mare, încît dl. Boian, profesorul de gimnastică al liceului, cît și căpitanul echipei, au fost ridicați în triumf de către elevi"... („Ecoul sportiv" din 7 mai 1922).

1947 ● La 12 aprilie 1947, în sala parisiană „Jappy", Ion Chiriac a fost învins la puncte de boxerul francez Jean Juas, într-un meci care „deschidea drumul" spre centura europeană deținută de celebrul Theo Medina. Iată ce-au scris ziarele franceze după acest meci:

„SPORTS": „Un campion al României pe care, din partea noastră, am vrea să-l vedem cu ambele picioare sănătoase, în fața lui Medina, deoarece Chiriac a fost dezavantajat nu numai de judecători, ci și de un claci... la piciorul drept, care i-a stăvilit mobilitatea". „L'EQUIPE": „Noi îl preferăm pe Chiriac — învinsul lui Juas învingătorul și mulțimea la fel". „MIROIR SPRINT": „Chiriac a fost paralitic, iar judecătorii orbi!".

Dar decizia a rămas... decizie și astfel, „un juriu miop" („BUT"), l-a îndepărtat pe Ion Chiriac de centura deținută de Theo Medina, deși boxerul român „ar fi trebuit să fie în fruntea plutonului" („PARIS-PRESS").

Documentar de Dorin ȘTEFLEA

OLIMPICA (III)

Ediția a II-a: PARIS, 1900

LA UMBRA EXPOZIȚIILOR INTERNAȚIONALE

Paris, 1900. Pe vremea cînd, pe aleile din Bois de Boulogne, maratoniștii erau însoțiți și alimentați de bicicliști...

Aurora secolului trebuia să dea strălucire în viitor Jocurilor Olimpice. Prima grijă a lui Coubertin a fost să ia contact cu organizatorii expoziției internaționale de la Paris, a cărei dată coincide cu jocurile: anul 1900. Oamenii de afaceri socoteau însă Jocurile Olimpice... anacronice. Pînă la urmă, jocurile au fost înglobate în programul expoziției și au avut astfel, în ochii publicului, o importanță mult mai mică decît diversele atracții și divertismente obișnuite cu prilejul unor asemenea manifestări. În programul eteroclit au fost prevăzute întreceri de biliard, de șah, de pescuit cu undița etc. Năuciți, sportivii au aflat că vor avea loc „concursuri de exercitii fizice și de sport". Cuvîntul „olimpic" nici nu era pronunțat.

La cheremul resurselor bănești — care-i lipseau — C.I.O. a trebuit să consimtă, cu destulă amărăciune, la înhămarea jocurilor la carul expoziției internaționale. Lui Coubertin nu i-a mai rămas altceva de făcut decît să cutreiere Europa, încercînd să convingă lumea sportivă să susțină ediția de la Paris. Ceea ce într-un fel i-a reușit, căci la startul diverselor probe s-au prezentat reprezentanți a 21 de țări.

Statistica participărilor și a rezultatelor nu a fost prea ușor de ținut, întrucît concursurile s-au întins din mai pînă în octombrie, dispersate prin toate cartierele Parisului, căci un stadion central n-a putut fi obținut. Nimeni nu și-a luat osteneala să alerge din Bois de Boulogne la Asnières, de la Tuileries la Puteaux și de la Vincennes la Parc des Princes...

La atletism, de pildă, în luna iulie, n-au fost mai mult de 3 000 de spectatori pe arena lui Racing-Club. Americanii s-au distins din nou, printre cele 15 țări participante, cîștigînd 17 titluri din 22 și lăsînd doar semifondul englezilor și aruncarea discului — unui ungur. Pe pista de iarbă, moale și udă, a lui Racing-Club, rezultatele nu puteau fi de mare valoare. De altfel, terenul era înconjurat și de copaci, în ramurile cărora s-au oprit adesea discurile sau bila de fontă a aruncătorilor de ciocan (probă inedită în program).

Irving Baxter a stîrnit uimire prin plonjoanele sale deasupra ștachetei la înălțime, stil interzis după aceea și readmis apoi. Dar cel mai impresionant, prin multilateralitatea sa, s-a dovedit a fi Alvin Kraenzlein, un tînăr cu coamă leonină, pe care americanii — după tradiția atunci încetățenită — l-au și poreclit „cel mai mare atlet al tuturor timpurilor". El a cîștigat 4 probe: 60 m, 110 și 200 m garduri, săritura în lungime.

La atletism n-au lipsit incidentele. Organizatorii (cei ai „expoziției" au aminat probele din ziua de 14 iulie (sărbătoare națională a Franței) pe a doua zi. Dar a doua zi era duminică. Și unii atleți anglo-saxoni refuză să participe la probe într-o zi pe care ei o rezervă bisericii. Trei alergători americani (din 5 calificați în finala probei de 400 m plat) și alți doi concurenți la probele de 2 500 m garduri și săritorii în înălțime nu se prezintă la start...

Programului de la Atena i s-au mai adăugat: tirul cu arcul, călăria, fotbalul, polo pe apă, golful etc. Și, totuși, la Paris, s-a înregistrat cel mai evident eșec din istoria Jocurilor Olimpice. Trăind în umbra expoziției, aservite ei, tratate ca un fel de anexă recreativă, un parc de atracții inofensive, jocurile au avut în permanență un rol secundar.

Trăgînd concluziile, Coubertin scrie: „Multă bunăvoință, rezultate interesante, dar nimic olimpic". Să adăugăm la amărăciunea sa că, în timpul jocurilor de la Paris, numele renovatorului lor nu a fost pronunțat niciodată! Cu toate că, după mulțimea de probe (60), banchetele n-au lipsit. Sau cum spunea un cronicar al vremii: „beaucoup de champions, beaucoup de lampions"... dar flacăra olimpică nu a strălucit nicăieri!

Coubertin a simțit pericolul ce planează asupra jocurilor atîta vreme cît ele sînt anexate unor mari tîrguri, „în mijlocul cărora valoarea lor filozofică se evaporă, iar efectul lor pedagogic devine inoperant".

Din păcate, legătura aceasta nedorită, această sclavie va dura mai mult decît și-ar fi putut închipui cineva. Din motive bugetare, încă de două ori la rînd, în 1904 și 1908, Jocurile Olimpice vor trebui să suporte tutela expozițiilor... (vib).

EDIȚIA A II-a

NUMĂRUL DE PROBE CÎȘTIGATE DE DIFERITE ȚĂRI

Locul: Paris (Franța)
Data: 14 mai — 28 octombrie 1900
Participanți: 1077 sportivi (din care 6 femei) din 21 de țări.
În program: 12 discipline sportive cu 97 de probe.
Sportivii români nu au participat.

NUMĂRUL DE PROBE CÎȘTIGATE DE DIFERITE ȚĂRI

Ediția II — Paris, 1900

S.U.A.	26
Franța	23
M. Britanie	19
Belgia	7
Elveția	6
Germania	4
Australia	3
Suedia	2½*
Italia	2
Danemarca	1½*
Canada	1
Cuba	1
Norvegia	1
Olanda	1
Ungaria	1
Total:	99 **

* Proba de tragere a frînghiei a fost cîștigată de o combinată formată din trei suedezi și trei danezi.
** S-au disputat, de fapt, 92 de probe dar la călărie proba de sărituri în înălțime a avut doi cîștigători, ex-aequo: un francez și un italian.

RAY C. EWRY

EROII

RAY C. EWRY, născut în 1873, în statul Indiana (S.U.A.), a fost obligat, de la vîrsta de 5 ani, să suporte dramaticele urmări ale unei poliomielite. Supunîndu-și mușchii la un asiduu antrenament — în primul rînd pentru a putea umbla — el a ajuns un desăvîrșit atlet, într-o probă care i se potrivea de minune: săritura de pe loc. În 1900, a cîștigat 3 medalii de aur, la acest fel de sărituri: în lungime — 3,21 m, înălțime — 1,65 m, triplusalț — 10,58 m. În 1904 și-a reînnoit tripla victorie, iar în 1908, la vîrsta de 35 de ani, cu încă două biruințe, cumulează impresionantul total de 8 titluri olimpice!

ATLEȚII DE IERI ÎI AJUTĂ PE CEI DE ASTĂZI ȘI DE MÎINE

Doi cunoscuți atleți de performanță cîndva, Dumitru Girleanu (săritor cu prăjina) și Victor Firea (alergător de 3 000 m obstacole), au scris o carte al cărei titlu o și recomandă în mod elocvent: **„Exerciții și jocuri pentru pregătirea atleților"**, apărută recent în editura „STADION".

Autorii au avut drept preocupare principală (și deloc ușoară, considerăm noi) selecționarea și gruparea unui mare număr de exerciții, și repartizarea lor în mod corespunzător diferitelor virste, începînd dela 7 ani și — trecînd apoi prin perioadele de juniorat — pînă la 19 ani. O serie de exerciții și jocuri, de pildă „vînează și ferește-te", „prinde veverița, dacă poți", „Jărimă turnul", „cursa într-un picior" și multe altele, sînt însoțite de desene adecvate (autor Eugen Costache), explicînd diferitele alergări (viteză, garduri, fond, ștafetă etc.) și procedee tehnice în concursuri (disc, ciocan, suliță, greutate etc). Pe lîngă pitorescul lor, acestea contribuie eficient la pregătirea drumului spre performanță.

Lucrarea este amplă, documentată, constituind un îndrumător prețios pentru viitorii atleți care țintesc obținerea de performanțe înalte. De asemenea, profesorii și antrenorii începători cît și cei cu experiență găsesc în paginile cărții un auxiliar de certă valoare în munca lor.

O carte care, sîntem convinși, va găsi o largă audiență la cei care aspiră spre măiestria în atletism, cărora le-o recomandăm, folosind chiar cuvîntul autorilor: **„Prin practicarea exercițiilor recomandate se urmărește însușirea și perfecționarea tehnicii probelor de atletism, și dezvoltarea și perfecționarea calităților fizice de bază ale atletului".**

Emil IENCEC

ADEVĂRURI TÎRZII...

21 MARTIE, ANUL ACESTA. La Novi Sad. Noaptea în care U.T.A. joacă revanșa cu Tottenham, la Londra. Dușan Bugarin, solistul Operetei bucureștene, angajat pentru o stagiune la Opera din Novi Sad, asistă la premiera piesei „Romeo și Julieta". În timp ce publicul urmărește în liniște „scena balconului", de undeva din sală se aude un strigăt de bucurie: **„Gol! Gol!".** La tranzistor, Grigore Ielisei anunțase un al doilea gol pentru U.T.A. și Dușan Bugarin, înflăcărat susținător al textiliștilor, nu s-a mai putut stăpîni. **„Ceea ce regret e că golul acela n-a fost acordat. Merită să ți se întîmple ce mi s-a întîmplat mie — să se întoarcă o sală întreagă spre tine și să te privească, șocată — pentru o eliminare a lui Tottenham!"**

...Acum patru ani, pe scena Operetei bucureștene. Spectacol cu „My fair lady". În seara cînd, la Florența, se joacă una din semifinalele Campionatului european: Iugoslavia — Anglia. Dușan Bugarin, mare admirator al lui Geaici, și-a prins un tranzistor sub haină și l-a reglat discret tonalitatea. În min. 86 al partidei, în timp ce „My fair lady" era în culmea cîntecului, Geaici înscrie unicul gol al partidei. Pe scenă, Dușan Bugarin începe să sară în sus de bucurie, să-i sărute pe toți. **„Noroc că rolul îmi permitea să fac așa ceva! Jucam rolul unui bețiv!"**

Mircea BĂTRÎNU

O premieră a cartingului pionieresc:

RALIUL SIBIU — MEDIAȘ — SIBIU

Avînd în vedere interesul de care se bucură cartingul în rîndul școlarilor și valoarea instructivă a acestui sport tehnico-aplicativ, la Sibiu a fost organizat primul concurs (sub formula unui raliu) denumit „Ștafeta pionierilor" și consacrat Semicentenarului U.T.C.

„Ștafeta pionierilor", concurs de anvergură, care s-a desfășurat pe traseul Sibiu-Mediaș și retur (110 km) a reunit la start 22 cartinguri, reprezentînd organizații pionierești din Sibiu, Mediaș, Agnita și Cisnădie.

După start, cele 22 carturi, conduse de micii ași ai volanului — pionieri care de la vîrsta de 10—12 ani au deprins dragostea pentru motor — au trecut prin fața numeroșilor spectatori sibieni, înșirați pe traseu pînă la ieșirea din oraș. După o oră și 45 de minute primul cart a intrat în Mediaș. Pionierul **Adrian Ben,** de la Casa pionierilor Sibiu, a citit mesajul „Ștafetei pionierilor", pe care l-a înmînat organizației municipale a pionierilor din Mediaș. După o scurtă odihnă, caravana și-a reluat întrecerea. Atît la ducere cît și la înapoiere, „plutonul de alergători" a fost salutat de grupurile de pionieri din localitățile Tîrnava, Copșa Mică, Sura Mare, Slimnic. La ora 15,30 coloana ștafetei și-a făcut intrarea în Sibiu. A urmat festivitatea de premiere: pe locul 1 — echipajul **Casei pionierilor din Agnita,** 2 — echipajul **Casei pionierilor Sibiu,** 3 echipajul de la **Școala generală nr. 4 Sibiu,** 4—5 — echipajele de la **Casa pionierilor Mediaș,** și cel de la **Casa pionierilor Cisnădie.** Echipajului clasat pe primul loc i s-a făcut cadou de către F.R. Modelism un motor de cart, iar fiecărui participant, din partea ziarelor **„Tribuna Sibiului"** și **„Die Woche"** i s-a înmînat cîte o trusă pentru construit navo și rachetomodele.

Ilie IONESCU-coresp județean

Răspunde Ion Poștașu

I. GHINESCU, COMUNA BOTENI. Faptul că atacanții francezi, în ciuda unor situații favorabile, nu l-au putut învinge

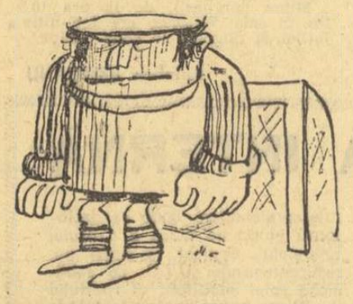

pe Răducanu, în meciul România — Franța, v-a inspirat un reușit catren:

De atîta supărare,
Nu știau ce să mai zică:
Ori că poarta e prea... mică,
Ori portarul e prea... mare!

DIETER LEICHMANN, TIMIȘOARA. Este așa cum arătați dv.: Bayern München a eliminat pe F.C. Liverpool din Cupa Cupelor, în urma rezultatului egal, 0—0, realizat la Liverpool, și a victoriei cu 3—1 obținută pe teren propriu. Ca atare, Martin Müll din Codlea n-a pierdut pariul, ci l-a cîștigat. Dupăa emoțiile pe care i le-am dat, prin răspunsul de săptămîna trecută, satisfacția lui va fi și mai mare!

ECATERINA SCUTARU, IAȘI. Evident, chiar și un... poștaș trebuie să manifeste un plus de gentilețe față de o reprezentantă a sexului frumos, dar, credeți-mă nu mă pot lansa în operații care consumă atîta timp, cum ar fi reconstituirea de palmarese. Dv. cititorii, sînteți mulți și eu, săracul de mine, nu sînt decît unul singur. Este un raport de forțe inegal. Gîndiți-vă apoi și la spațiul rezervat acestei rubrici, ca și la ceilalți cititori care așteaptă răspunsuri. Reveniți, deci, cu o întrebare mai rezonabilă.

FLORIN ZAHARIA, PLOIEȘTI. Pînă acum, trei orașe au cucerit „Trofeul Petschovschi" pentru sportivitate: Craiova, Petroșani și Cluj. Acum, craiovenii și-au pus din nou candidatura. Bravo

lor! Dar nici ploieștenii dv. nu vor să se lase depășiți. Cu atît mai bine. Din acest duel, sportul, climatul sportiv nu au decît de cîștigat.

DRAGOȘ ADOCHIȚEI, BOTOȘANI. Ne întrebați unde a debutat Constantin Moldoveanu, aripa stîngă a Politehnicii Iași. Răspunsul pe care vi-l voi da va constitui, probabil, o surpriză atît pentru dv., cît și pentru alți cititori: la... Politehnica Iași, mai precis, la CSMS, cum se numea pe-atunci, în 1959, această echipă. În continuare, itinerarul lui fotbalistic a fost următorul: Petrolul — Steaua — Petrolul — Politehnica Iași. Locul său de baștină este, însă, Ploieștiul. El s-a născut în acest oraș, la 25 octombrie 1943.

NUȚI O. COMUNA HERESTI. **„Ludovic Sătmăreanu este căsătorit? Aștept răspunsul cu nerăbdare".** Nu este căsătorit. Poate că nu l-a plăcut nimeni. Mai știți?

ION PANAIT, COMUNA BERCENI. Dinamo s-a întîlnit în cadrul a două ediții ale Cupei campionilor europeni, cu Internazionale Milano, într-o vreme cînd echipa antrenată de Herrera urcase pe tronul fotbalistic al Europei, în locul lui Real Madrid. Învinsă prima oară, atît la Milano (6—0), cît și la București (1—0). Dinamo avea să aducă pe Inter la un pas de eliminare, în confruntarea următoare, după un 2—1 pentru Dinamo, la București, urmat de o formidabilă replică la Milano, unde italienii au smuls calificarea, cu 2—0, abia în finalul meciului, după ce scorul fusese multă vreme 0—0.

VASILE HUȚU, COMUNA BĂRAGANUL. Nu vă lipsește hazul. Dar, în materie de catrene, cantitatea (15 catrene!) va fi întotdeauna în dauna calității. N-ați văzut? Puț în... priză un ventilator și tot se oprește uneori. Darmite inspirația.

VASILE ZAHU, SATU MARE. Vreți să vă precizez dacă actualul portar al Stelei, Coman, este una și aceeași persoană cu fostul portar al U.T.A.-ei. Da, Narcis Coman a apărat, în urmă cu cîțiva ani, și poarta echipei arădene. Vreau să vă spun, însă, că U.T.A. a mai avut un portar cu numele de Coman (Liviu), la fel de talentat ca și Narcis Coman.

Ilustrații: N. CLAUDIU

DOMNULE ALECULE,

Scrisoare rătăcită

Vă scriu în problema aceea, știți dv., pe care am discutat-o și atunci în gară... Eu cum am ajuns acasă, le-am spus la ai mei că ați fi dispuși să ne dați acei trei pisoiași care se joacă așa de frumos cu... ghemotocul, ca să ne facă o bucurie în familie, la... copii. Le-am povestit ce frumos se ridică ei pe labele din spate și cum iau ghemotocul acela din... petice și-l tot dau de la unul la altul, de ți-e mai mare dragul. D-ăștia ne trebuie! au strigat... copiii, fericiți — d-ăștia vioi și jucăuși, că ne-am săturat de.. dulăii noștri bătrîni, care mănîncă și mult și nici nu se prea joacă așa, cine știe ce. Că la anii lor, se tolănesc și dorm lîngă... poartă, că poate să ne... prade cine cum poftește. Iar dacă le și dă careva vreun... os, ne lasă curtea de izbeliște. Și în loc să stea aici, în... sat, cu noi, pleacă cu zilele în alt.. sat și vin numai duminica, cînd e... horă. Înțelegeți dv. de ce vor... copiii pisoiași aceia care, ori în ce caz, sînt mai mici.

Le-am spus copiilor că, după cum e obiceiul, cînd iei pisoi de la cineva, trebuie să-i dai un bănuț așa, simbolic, că altfel îi mănînci fripți pe lumea cealaltă... Ia umblați voi la pușculiță — le-am zis — să-i dăm lui nenea acela cîte un bănuț mare pentru fiecare pisoiaș. Că nenea și ai săi le-au dat lăptic, i-au îngrijit, i-au învățat să se joace cu acel ghemotoc și etcetera...

Și unde nu mi s-au pus copiii pe bocit, că cică întîi să vadă ce fel de pisoiași sînt, să nu fie dintr-aceia pretențioși, de... Angora, cărora le place numai să toarcă pe cuptor, să mănînce smîntînică și copane de pui fript, ori să... zgîrie. Auziți ce le dă prin cap!

Că, cică, ei o să stea la... sfat, să le facă rost de culcușuri bune, cu căldură de la calorifer, și cu frigider, să nu li se strice laptele... și cu televizor, să vadă cățelușul Mihaelei, de la „1001 de seri"... Dar toate acestea, cu condiția să nu răstoarne pisoiașii străchinuța cu lăptic, cînd ne-o fi lumea mai dragă, și să sară pe fereastră, ca să se întoarcă de unde au venit. Înțelegeți dumneavoastră.

Pe urmă, mai ziceau că dacă îi aduceți încoace, să nu-i aduceți ca pe rațe, legați. Să-i aduceți... dezlegați, ca să poată să se joace din prima zi, să nu trebuiască să-i ținem un an, ca să li se dezmorțească lăbuțele.

Eu, ca tată, ce să fac? Trebuie să ascult de copii, fiindcă ei sînt cu... pușculița, în care string cu atîta trudă ba ce le dau rudele, ba cu... „ne dați ori nu ne dați?". Că satul nostru e mare, nimic de zis, dar oamenii nu stau toată ziua să-i sorcovească copiii. Înțelegeți ce vreau să spun...

Așa că dumneavoastră, cînd veniți încoa, cu pisoiașii, să ne potrivim la vorbă, că altfel — cum e proverbul: „geaba vii, geaba te duci, geaba rupseși ăi papuci"... Înțelegeți dumneavoastră...

Dar, oricum, grăbiți-vă, fiindcă uite, începe joaca!

Al dv.,
S. M. CHERESCU
pt. conf.

Mircea COSTEA

Nu trebuie să vă impacientați, poate că s-a terminat la egalitate și stă să vadă și prelungirile!

Desen de S. NOVAC